

[Handelsministeren.]

lægge Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning. Lovforslaget er vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget den 25. Marts og praktisk talt vedtaget enstemmigt. Den foreslaaede Sukkerordning afviger ikke meget fra den gældende midlertidige Ordning, der jo ogsaa hviler paa en Lov.

§ 1 indeholder den Bestemmelse, at Fremstilling og Raffinering af Sukker, saa længe Loven er gældende, kun maa finde Sted i Henhold til dertil af Ministeren for Handel og Industri meddelt Tilladelse, og at denne Tilladelse kun kan gives til bestaaende Fabrikker og Raffinaderier. Der vilde heller ikke være nogen Mening i at give nye Fabrikker en saadan Tilladelse, da de bestaaende er tilstrækkelige til at behandle alle de Roer, der dyrkes her i Landet, og tilvejebringe alt det Sukker, som Danmark har Brug for.

I § 3 fastsættes den Pris, der af Fabrikkerne skal ydes for Roerne, nemlig 1 Kr. 80 Ø. pr. leveret Dobbeltcentner. Prisen er den samme, som var gældende sidste Aar. I samme Paragraf er der en Bestemmelse om, at Handelsministeren kan reducere Roearalerne, det vil praktisk talt sige bestemme, i hvor stort Omfang Roedyrking arealmæssigt maa finde Sted. Denne Bestemmelse er nødvendig, og navnlig i Aar er den nødvendig, for det vilde være meget ubehageligt, om vi skulde faa væsentlig større Sukkerproduktion, end der er Brug for, eftersom den Pris, Sukkeret fremstilles til her i Landet, er højere end den Pris, man vil kunne faa i Udlandet ved at eksportere det Sukker, som vi ikke har Brug for. Ikke desto mindre er jeg af den Opfattelse, at man skal være meget maadholden i Bestræbelserne for at faa Arealen sat ned. Alle Forhold taget i Betragtning tror jeg, det er bedre at have et lille Overskud af Sukker, naar Aaret er omme, end at have Mangel paa Sukker. Ingen ved heller, hvad Sukkeret kan komme til at koste 1½ Aar frem i Tiden. Men der er altsaa i Lovforslaget denne Bestemmelse om, at Arealerne kan reduceres. En tilsvarende Bestemmelse havde man ogsaa i Fjor, men da var der ingen Grund til at reducere; jeg tror ikke, en Reduktion blev foretaget, i alt Fald er det mig ikke bekendt, at en saadan er foretaget i et Omfang af nogen

Betydning. Der er heller ikke efter den gældende Lov produceret væsentligt mere Sukker, end vi har Brug for. Helt bestemt kan det ikke siges endnu, Aarets Forbrug kan endnu ikke beregnes; meget vil afhænge af, om vi faar et godt Frugt- og Bæraar, saa at der til Syltning bruges meget Sukker, eller vi ikke faar det. Men jeg skønner, at der i Aar vil blive Tale om at reducere Arealerne. Efter de Oplysninger, der er tilgaaet mig, er der særdeles stor Rift om at komme til at dyrke Sukkerroer. Der er naturligvis ogsaa dem, der protesterer mod, at Loven affattes som foreslaaet — jeg har saa sent som i Gaar faaet et meget langt Telegram, hvori man protesterer mod, at de Priser, der fastsættes for Roer og Sukker, ikke er højere. Men det tror jeg ikke, man skal tage større Hensyn til; Meddelelser fra anden Side tyder paa, at man kan forvente, at det Areal, der bliver tegnet i Aar, vil være saa stort, at en Reduktion maa finde Sted.

Ifølge Forslagets § 4 skal Noteringsprisen af Fabrik indtil videre fastsættes til 33 Ø. pr. kg Melis. Efter den sidste Lov skulde Prisen være 32½ Ø. Prisen blev en Overgang holdt i 32 Ø. og er nu 33 Ø., saaledes at Gennemsnitsprisen kan blive de 32½ Ø., som man forudsatte ved Lovens Vedtagelse. Men Prisen kan efter Bestemmelserne i § 4 forhøjes af Ministeren, for saa vidt Hensynet til Fabrikernes Drift og Udbyttet af Roearalerne pr. Arealenhed maatte findes at begrunde dette. Der er her under Behandlingen i Folketinget indført en Ændring — den eneste, der blev foretaget — gaaende ud paa, at man ved Bedømmelsen af, hvorvidt Prisen skal stige over de 33 Ø. eller ikke, skal tage Hensyn ikke alene til Fabrikernes Drift, men ogsaa til Udbyttet af Roearalerne, altsaa pr. Arealenhed. I Paragraffen bestemmes endvidere, at Prisen ikke maa overstige 38 Ø. pr. kg Melis. Endelig bestemmes det i sidste Stykke, at det Overskud, der opnaas ved Fabrikernes Salg af Sukker paa Grundlag af den i Henhold til første Stykke i Paragraffen fastsatte Pris, fordeles mellem Roedyrkerne, Fabrikkerne og Staten i Henhold til Regler, der fastsættes af Ministeren for Handel og Industri. Der skal altsaa finde en Forhandling Sted med Parterne, og en Overenskomst maa tilstræbes, saaledes at der opnaas fuld